

**STUDIEBEURZENPROJECT
JUNI 2015**

Paul Heuts en Rebekka Lensink
Vrijwilligers voor BenG Projecten
Athoor, India 23-06-2015

INLEIDING

Stichting BenG Projecten en verschillende onafhankelijke sponsors verzorgen al jaren een studiebeurzenproject in de regio rond Dindigul en Madurai, in het zuiden van India. Tientallen studentes, die zonder dit geld hun studie niet zouden kunnen beginnen of afronden, worden hiermee geholpen.

Daarvoor vertrokken Paul en Rebekka, vrijwilligers voor BenG, voor enkele dagen naar het dorp Natham, waar het grote NPR College ligt. Op deze school krijgen of kregen de geïnterviewde studentes hun lessen. Het is de grootste school van het district Dindigul. Een groot deel van de interviews werd hier afgenomen, in de bibliotheek van het complex.

Een paar studentes waren echter al afgestudeerd, en waren niet op school te spreken. Om ook met deze dames en heer te kunnen praten, moesten Paul en Rebekka afreizen naar de kleine dorpjes rond Natham, om huisbezoeken af te leggen en de benodigde informatie binnen te halen. Twee van de dames hebben werk gevonden ondertussen. Deze twee werden gesproken op hun werk.

Alle studentes die in 2014/2015 afstudeerden zijn geslaagd. Hun cijferlijst wordt echter pas eind juni 2015 gepubliceerd en kon daardoor niet in dit verslag worden opgenomen. Van de 4 studenten die in juni 2015 gestart zijn waren de resultaten van hun middelbare schoolopleiding (afgekort+2) en hun eerste College studiejaar wel bekend. Deze cijfers worden onder de interviews weergegeven.

De situaties in veel gevallen waren nijpend. De bezochte families liepen uiteen van arm tot straatarm en ze woonden vaak met het hele gezin (opa, oma, ouders, broertjes, zusjes) in een huisje van enkele kamers. Bedden waren spaarzaam, evenals ander meubilair.

Hoewel veel van de studenten en hun ouders niet bijzonder spraakzaam waren, is er toch unieke informatie gekomen. Eén van de ouders merkte op dat hun kind zonder de stichting nooit naar school had gekund, en samen met zijn ouders werk had moeten zoeken om eten op tafel te krijgen.

Verder in dit verslag vindt u de interviews die Rebekka Lensink en Paul Heuts in juni 2015 gehouden hebben met enkele van deze studenten. Een korte samenvatting van hun dagelijks leven, hoe en wat zij doen en zijn. Ook zit er per interview één of meerdere foto's van de student.

VRIJWILLIGERSVERSLAG

Een paar dagen lang weg van de veilige beschutting van het Double Dutch Resort. Samen met Chandra en zijn assistente Kavitha vertrokken wij naar kleine en straatarme dorpjes en grote miljoenensteden. Op dezelfde dag gingen wij van exclusief lunchen met directeuren, tot op de grond een interview schrijven bij gebrek aan meubilair. We gingen van anonieme tempelbezoeker tot dorpsVIP en van privé-obers tot lunchen in een veredelde garage. Hier volgt een kort vrijwilligersverslag van Paul Heuts en Rebekka Lensink, juni 2015.

De afgelopen dagen vallen samen te vatten in een woord: tegenstelling. En niet zo'n beetje ook. We kwamen aan in Natham met een staatsbus zonder glas in de ramen, voor 31 eurocent per persoon. Chandra kwam ons ophalen met een auto met airco (gelukkig). Die auto is de koudste plek die we in India tegen zijn gekomen tot nu toe. Meteen werden we naar het NPR College gebracht, waar we de eerste reeks interviews moesten doen. Ter plekke werd ons ook even meegedeeld dat we ook de cheques met de nieuwe beurs mochten uitreiken, "nu we er toch waren".

De lunch werd samen met een aantal directeuren en voorzitters van de school genuttigd. Van een bananenblad, met de handen. Dat was onverwacht, maar het zorgde zeker voor een bijzondere ervaring!

Die avond gingen we nog wat huizen af van de studenten die we overdag gesproken hadden. Daar kwam de grootste tegenstelling aan het licht: tijdens de lunch maakten we foto's met de iPhone 6 van de directeuren, en nu stonden we in een huis met drie kamers en één bed voor vijf mensen. Met het geld van die telefoon had je dit halve, zo niet dit hele huis kunnen kopen. Deze mensen waren arm en moe, en ze waren dolgelukkig met de beurs die hun zoon en kleinzoon had gekregen voor zijn eigen toekomst.

Gastvrijheid was er ook: hoe armzalig het woninkje ook was, hoe laag het salaris van de ouders, we kregen vaak iets te drinken. Uitgerekend bij het kleinste en minst voorziene huis (een kamer, geen elektriciteit, geen bed), werden we uitgenodigd voor het avondeten. Dat konden we, om ons geweten te sussen, gelukkig beleefd afwijzen. Ons gevoel zegt dat die mensen daar diep vanbinnen heel blij mee waren.

Verder, in het ontoeristische gebied waar wij verbleven, is een blanke persoon erg zeldzaam, en vrijwel zeker het middelpunt van aandacht. Er werden continu foto's gemaakt, namen gevraagd, handen gegeven. Er was zelfs een aantal mensen in een klein dorpje dat wilde weten of onze huid hetzelfde voelde als die van hun.

In Natham bezochten we ook het drop-out centre. We kwamen onverwacht binnen, maar toen de eerste verbaasde blikken waren verdwenen, verdronken we in een golf van lachende kinderen die alles wilden laten zien. Ze stelden zich voor, giechelden, wezen, lachten, keken, vertelden. Het onbegrensde enthousiasme was aanstekelijk en ook wij konden binnen tien minuten niet meer stoppen met glimlachen om alle vrolijke gezichten.

De dames van de naaicursus vereerden we ook met een bezoek. Gevestigd in hetzelfde gebouw als het drop-out centre, en waar Chandra's kantoor zit, heeft hij er natuurlijk veel mee te maken. Kavitha is zelfs bij hem in dienst gekomen via de naaicursus waar zij aan deelnam. Hier waren de blikken

subtieler, maar net zo vriendelijk, terwijl de dames onder toezicht van een docent allerlei stoffen onder trapnaaimachines lieten doorglijden.

Ook het enorme tempelcomplex in Madurai was nieuw voor ons. En erg druk. Vele mensen schuifelden op blote voeten tussen de eeuwenoude godenbeelden door, met waskaarsjes en offers. Verspreid lagen er overal hoopjes heilige as om de stip tussen de ogen mee te maken.

Daarna bracht Chandra ons voor twee dagen naar het bergstadje Kodaikanal, een paar uur rijden van Athoor. Het is opgezet door de Britten als zomerverblijf, voor het heerlijke klimaat. En dat klopt. We genoten van de heerlijke, voor ons alsnog zomerse temperaturen, maar Chandra en Kavitha rilden van de kou!

INHOUD

Interviews met studentenuit de periode 2011 - 2015.

Studenten

A. Murugambal
A. Nirmalamary
G. Rajalaksmi (gestart in 2015)
K. PriyaDharshini (gestart in 2015)
A. Karupaiya (gestart in 2015)
K. Priyanga Devi (gestart in 2015)
M. Manisha
R. Deventhiran
R. Nagajothi
S. Ajitha

Duraikannan(R2014-34) - ITI DGL DELA (voorheen DOC) rondt zijn studie af in maart 2016. Hij was niet beschikbaar voor een interview.

Afgestudeerden in 2014

Pavithra
Vetriselvi

A. MURUGAMBAL

Murugambal is de enige uit haar gezin die studeert. Haar twee broers zijn naar school geweest tot de 10th standard om vervolgens aan het werk te gaan.

Zelf studeert ze Computer Science. Momenteel zit ze in het derde jaar. De keuze voor deze studie was makkelijk gemaakt; in haar 12th standard waren biologie en wiskunde lievelingsvakken. Ze koos deze vakken toen omdat ze computers interessant vond en omdat je met wiskunde alles kunt doen.

Haar keuze voor Computer Science bouwt hierop voort en tijdens deze studie heeft ze ook nog eens een aantal praktische lessen.

Murugambal volgt lessen als Java, data structuren, wiskunde en de standaard lessen Tamil en Engels. Java is haar lievelingsvak omdat het makkelijk te begrijpen is en omdat het veel informatie geeft over graphics. Na haar studie wil Murugambal graag lerares worden op NPR college, waar ze nu zelf naartoe gaat.

Op zondagen is ze vrij. Dan leest ze graag boeken. Alle boeken zijn goed, maar verhalenboeken in het Tamil hebben haar voorkeur. De overheid heeft ervoor gezorgd dat het gezin een tv heeft, hier kijkt Murugambal in haar vrije tijd ook graag naar. De andere dagen van de week is ze drukker. Ze staat om 06:00 op waarna ze zich klaar gaat maken en de schoolbus neemt. Om 08:40 beginnen haar colleges. Aan het eind van de collegedag gaat ze naar huis om eten te koken voor haar familie. Na

het eten is er tijd om tv te kijken en om 20:30 gaat ze meestal anderhalf uur huiswerk maken en studeren, totdat ze naar bed gaat,

Ze moest bijna met haar opleiding stoppen omdat er geen geld voor was, maar door de donaties kon ze haar studie toch voortzetten. Ze is de mensen die haar helpen dankbaar!

Naam: *Murugambal (R2014-30)*

Studierichting: *Computer Science, BSC-computer III Year.*

Studie begonnen in *2013 en eerste beurs ontvangen in 2014*

Start- en einddatum: *2013-2016*

Studieresultaten: *1st Year: 83%, 2nd Year (beschikbaar eind juli 2015)*

Afgerond: *nee*

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

A. NIRMALAMARY

Nirmalamary zit in het laatste jaar van de verpleegkundeopleiding in Dindigul. Ze moet alleen haar stage nog doen, die een halfjaar in beslag gaat nemen. De opleiding volgt ze in het gemeenteziekenhuis, niet op een privéopleiding. Dat betekent dat de eisen voor haar opleiding veel hoger zijn dan gemiddeld, waardoor ze snel een baan zal krijgen als ze klaar is.

Banen zijn er namelijk genoeg. “Er zijn altijd meer verpleegkundigen nodig in India, en de mensen met een opleiding hier, zijn extra gewild”, vertelt de directrice van de school. Zij is ook aanwezig bij het interview, omdat zij er juist voor gezorgd heeft dat Nirmalamary de beurs gekregen heeft. Ouders heeft ze niet meer, broers en zussen ook niet. Van haar familie leeft alleen haar opa nog, en die is heel oud. “Zonder de studiebeurs zou het absoluut onmogelijk zijn voor mij om een studie te doen”, vertelt ze.

In de avonden heeft ze het meestal erg druk met school. Maar als ze klaar is met haar huiswerk, houdt ze erg van dansen, al wil ze dat niet toegeven terwijl de directrice erbij zit. In de vakanties gaat ze terug naar haar opa, om voor hem te zorgen en wandelingen te maken. Dat kan hij nog, en het is tenminste gratis.

Omdat haar school zo'n hoog niveau biedt, zijn er veel vervolgopleidingen mogelijk. “Ik kan allerlei specialisaties gaan doen, zoals cardiologie, neurologie enzovoorts. Maar dat heb ik nog niet gekozen. Ik kan zelfs naar het buitenland om te werken!”, zegt ze. Wie weet, komen we haar ooit nog tegen in een Nederlands ziekenhuis.

Naam: *Nirmalamary (R2014-31)*

Studierichting: *Nursing*

Start- en einddatum: *2013-2016*

Studie begonnen in 2013 en eerste beurs ontvangen in 2014

Afgerond: *Nee*

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

G. RAJALAKSMI

We ontmoeten Rajalaksmi op school, hier volgt ze de Bachelor of Engineering. Voordat ze hieraan begon zat ze op een meisjesschool.

Op dit moment woont ze bij haar tante in Dindigul. Haar eigen woonplaats, Kodaikanal, is te ver verwijderd van het NPR college waar ze studeert.

Rajalaksmi staat 's ochtends om 05:00 op. In de ochtend helpt ze haar tante zo veel als mogelijk en maakt ze zichzelf klaar voor school. Om kwart voor acht komt de bus die haar naar college brengt. Hier volgt ze verschillende vakken zoals Design en analyse van algoritme, Computer netwerken, Operating systems en Data structures. Ze vindt alle vakken leuk. Rajalaksmi heeft deze opleiding gekozen omdat ze interesse heeft voor de vakken en omdat ze graag software engineer wil worden. Ze denkt dan ook dat er veel werk te doen is in deze sector.

Rond 17:00 komt ze weer thuis en helpt ze haar tante met alle klussen die in en rondom het huis moeten gebeuren. Na het avondeten is er nog een aantal uur de tijd om te studeren voordat ze gaat slapen.

Rajalaksmi zal de eerste zijn van het gezin die afstudeert, omdat haar broertje momenteel nog 12th standard volgt. Hij wil daarna hotel management studeren. Verder woont ze met haar moeder. Haar vader is vijf jaar geleden overleden tijdens een ongeluk.

De zondagen zien er anders uit dan door-de-weekse dagen, omdat ze dan vrij is. Het liefst leest ze dan boeken. Boeken van bekende Tamil schrijvers zijn haar favoriet. Ook tv kijken doet ze op haar vrije dag graag. Daarnaast helpt ze ook op deze dag van de week haar moeder met koken en in de huishouding.

Rajalaksmi spreekt haar dank uit voor het geld dat ze krijgt om te studeren.

Naam: Rajalaskmi (S2015-38)

Studierichting: Bachelor of Engineering, B.E.,(CSE) – III Year

Studie begonnen in 2013 en eerste beurs ontvangen in 2015

Start- en einddatum: 2013 - 2017

Afgerond: Nee

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

K. PRIYA DHARSHINI

Priya Dharshini ontmoeten we op school en bezoeken we een dagje later ook bij haar thuis. Ze woont daar met haar twee broers en haar ouders. Haar moeders werk als huisvrouw voor het gezin. Haar vader werkt als naaier voor een klein bedrijf. Hij heeft geen permanente baan dus de inkomsten van het gezin zijn afhankelijk van het werk dat hij te doen krijgt.

Haar ene broer zit in de 10th standard, de ander in 8th standard. Priya Dharshini is dus de eerste van het gezin die studeert en die zal gaan afstuderen. Beide broers willen gaan studeren, dezelfde studie als hun zus.

Priya Dharshini is 18 jaar oud en studeert Electrical Engineering. Deze studie heeft ze gekozen omdat ze de vakken die ze krijgt altijd al interessant vond. Een aantal vakken zijn Distributie, electronics, elektronische apparaten en wiskunde. Daarnaast is ze ervan overtuigd dat deze studie haar een goede toekomst kan bieden en ook goede kansen geeft op een baan.

Als de haar opleiding heeft afgerond wil ze graag als lerares aan de slag in een van de vakgebieden waar ze nu zelf les in krijgt.

's Ochtends staat Priya Dharshini rond 06:00 uur op om ontbijt en lunch klaar te maken, voor zichzelf en voor haar broers. Om vervolgens bij haar schoolbus te komen moet ze 3 kilometer lopen. De colleges duren tot 15:30. Thuisgekomen gaat ze aan de slag met huishoudelijke taken als koken en schoonmaken. Na het avondeten is er ongeveer drie uur de tijd om huiswerk te maken en te studeren. Op zondagen is Priya Dharshini vrij. Ze luistert dan graag naar Tamil muziek of ze kijkt films.

Naam: Priya Dharshini (S2015-40)

Studierichting: Electrical Engineering, B.E., (ECE) – III Year. Studie begonnen in 2013 en eerste beurs ontvangen in 2015. Start- en einddatum: 2013-2017. Afgerond: Nee

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

KARUPAIYA

Het hutje waar Karupaiya met zijn familie woont verdient nauwelijks de term “huis”. Een heel laag deurtje geeft toegang tot een enkele kamer, zeer spaarzaam gemeubileerd. Slechts een plastic tuinstoel staat binnen, samen met een soort kast waar allerhande spullen in liggen. Bedden zijn er niet. Er hangen twee medailles aan de muur, die Karupaiya ooit gewonnen heeft met cricket en kabali. Licht komt van een lamp op accu, want elektriciteit is er niet.

De ontmoeting tussen ons speelt zich dan ook voornamelijk op de grond af. Een papegaai huppelt ook nog tussen onze voeten door. “Die had ik ooit gevonden, en verzorgd,” zegt Karupaiya. “Nu is het eigenlijk al gewoon een familielid!”

In dit kleine huisje woont hij met zijn ouders en twee zusjes samen. Zijn ouders verdienen de kost als dagloners op bouwplaatsen, en ook Karupaiya zelf verdient een centje bij daar. Hij start met de tweejarige Diploma Course Civil Engineering op een Polytechnic Institute nabij Dindigul. Dat is een goede basis voor zijn studie tot Civil Engineer. Daarmee wil hij leren om bruggen en dammen te ontwerpen. Het is de Indiase versie van Civiele Techniek. Eerst wilde hij electrotechnicus worden,

maar hier is de kans op een baan iets groter.

Zijn kleine zusjes, die in 8th standard en 6th standard zitten, hebben ook al een beroep gekozen. “Ik wil bij de politie!”, roept de oudste, terwijl de jongere liever lerares wil worden. Hoewel zijn ouders het heel zwaar hebben om de eindjes aan elkaar te knopen, stimuleren ze hem wel. “Laat hem tenminste studeren en heel groot worden”, zegt zijn vader. “Wij hebben het heel zwaar hier, maar laat hem dat niet hebben.”

Naam: Karupaiya (S2015-41)

Studierichting: Diploma course in Civil Engineering II Year, Madurai. Na afronding van 12th standard ingestroomd in tweede jaar van deze opleiding. Eerste studiebeurs ontvangen in 2015. Start- en einddatum: 2015-2017 Afgerond: Nee

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

K. PRIYANGA DEVI

Priyanga Devi is 19 jaar oud en komt samen met haar moeder voor het interview naar school. Ze zit in het tweede jaar van de opleiding Electronics and Communication Engineering. Diplomatic fields is haar favoriete vak, gewoon omdat ze dit interessant vindt. Daarnaast volgt ze ook nog vakken als Wiskunde, Computer science en krijgt ze praktijklessen. In 2017 verwacht ze klaar te zijn met haar studie. Haar droom is om dan een engineer te worden, dat is de reden waarom ze deze studie doet.

Op schooldagen staat ze 's ochtends vroeg op om zich klaar te maken. Ook studeert ze thuis alvast twee uur voordat ze naar school vertrekt. Ze woont vrij dichtbij school, maar wordt wel opgehaald met de schoolbus. Na schooltijd vindt ze het leuk om te lezen, het maakt haar niet zo veel uit wat; schoolboeken, boeken, maar ook verschillende kranten. Daarnaast besteedt ze 's avonds ook weer twee uur aan haar studie.

Priyanga Devi is de eerste van het gezin die zal gaan afstuderen. Haar zusje gaat ook naar school, maar haar broertje is al aan het werk. Hij doet iets met auto's. Haar moeder doet het huishouden en haar vader is arbeider.

Op zondag is ze vrij. Priyanga Devi spreekt dan graag af met vrienden om gezellig te kletsen. Soms kijkt ze tv en soms studeert ze ook nog een beetje.

Omdat het geld dat ze krijgt het mogelijk maakt om te studeren wil ze daar graag iedereen die daar aan bijdraagt bedanken.

Naam: Priyanga Devi (S2015-39)

Studierichting: Electronic and Communication Engineering, B.E., (ECE) – III Year.

Studie begonnen in 2013 en eerste studiebeurs ontvangen in 2015

Start- en einddatum: 2013-2017

Studieresultaten: +2 Percentages & 1st Year CGPA: 80% & 70%

Afgerond: Nee

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

M. MANISHA

Manisha ontmoeten we op school, waar ze de bachelor Business Administration (BA) volgt. Momenteel zit ze in het tweede jaar. Hierna moet ze nog één jaar studeren. Ze volgt, net als alle andere studenten de lessen Engels en Tamil. Daarnaast krijgt ze vakken die echt gericht zijn op haar bachelor, zoals Geld en Bankieren, Office Management en Accounting.

Als Manisha haar opleiding heeft afgerond wil ze een master volgen. Deze duurt twee jaar. Hierna wil ze gaan zoeken naar een baan. Graag zou ze een baan willen vinden in 'Business enrollment'. Dit omdat ze geïnteresseerd is in de zakenwereld en omdat ze denkt dat ze hiermee een kans krijgt om zich te bewijzen in de samenleving. Uiteindelijk wil Manisha graag Company manager worden.

Afgelopen maand heeft haar broer zijn bachelor of engineering afgerond, hij heeft nog geen werk gevonden. Manisha zal dus de tweede zijn van het gezin die afstudeert.

Van maandag tot en met zaterdag gaat Manisha naar school. Op die dagen staat ze om 06:30 op, zodat ze zich klaar kan maken voor de colleges die ze die dag volgt. Om 09:00 neemt ze de bus naar school, waar ze een half uurtje later aanwezig moet zijn.

Een gemiddelde schooldag duurt tot 16:00. Met de bus gaat ze vervolgens weer naar huis. De bushalte is een kilometer verwijderd van haar huis waar ze om 16:30 weer aankomt. Tot het moment waarop het gezin gaat eten is Manisha bezig met haar huiswerk. Rond 22:00 gaat ze naar bed.

Op zondagen is Manisha vrij. Soms helpt ze haar moeder, maar het gezin leeft samen met de opa en oma in een klein huis waar niet zo veel te doen is. Daarom luistert ze op haar vrije dagen graag muziek, voornamelijk Tamil muziek, kijkt ze tv en leest ze graag boeken. Vooral crime boeken vindt ze interessant.

Manisha is haar sponsor dankbaar voor de mogelijkheid die ze nu heeft om te studeren.

Naam: Manisha (R2014-32)
Studierichting: BA II Year at NPR College.
Studie begonnen in 2014 en eerste beurs ontvangen in 2014
Start- en einddatum: 2014-2017
Afgerond: Nee
Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

R. DEVENTHIRAN

Twee jaar terug is het al, dat de vader van Deventhiran overleed in een verkeersongeval.. Dat was maar twee kilometer van de school af, waar Deventhiran nu zelf studeert voor software engineer. Zijn moeder is er nog steeds niet overheen en laat vol trots en verdriet de prominente foto zien van haar man. De foto hangt in de grootste kamer van het driekamerige huisje, de enige kamer met een bed.

De vader was erg belangrijk voor het gezin. Naast zijn taak als vader, was hij namelijk ook verantwoordelijk voor de enige bron van inkomsten voor het gezin, de enige reden waarom het gezin niet op straat woont. Nu hij er niet meer is, is er naast Deventhiran zelf niemand anders meer om zijn moeder en grootouders van 85 en 75 te verzorgen. Daarom werkt hij elke dag, na school, tot halftien in een winkel. Als het kon, zou hij dat langer doen, maar helaas sluit de winkel dan. In de vakanties vertrekt hij naar Chennai, waar hij een baan heeft in een andere winkel. Al dat geld is voor de familie, voor het eten, de elektriciteit, de kleren, enzovoorts.

Vrije tijd heeft hij daarom niet. Hij zit namelijk van halfnegen tot vier op school, waarna hij even thuis komt en om halfzeven weer gaat werken. Hij plant samen met zijn moeder echter toch nog twee uurtjes per week vrij in, waarin Deventhiran zijn hoofd even kan laten rusten. Zondag van twee tot vier, hoeft hij even nergens aan te denken. Dan zijn er opa en oma, en zijn moeder die de zaken tijdelijk waarnemen.

Hij begint in juli aan zijn master, nadat hij zijn bachelor Computer Science met succes heeft afgesloten. De sponsor, brengt hij uit zichzelf naar voren, helpt hem enorm. Hij is blij dat hij op die manier zo geholpen wordt en hoopt dat zijn familie er in de toekomst van kan profiteren.

Naam: Deventhiran (R2014-29)
Studierichting: Master Computer Science 1st year of this 2 year course.

Driejarige Bachelor afgerond in mei 2015. Eerste beurs ontvangen in 2014/2015

Start- en einddatum: 2015-2017

Afgerond: nee

R. NAGAJOTHI

Voor omgerekend zo'n 15 euro per maand, huren de ouders van Nagajothi een klein huisje met twee kamers. Via een kleine, smalle trap kun je op een dak van een bestaand gebouw komen. Een klein deurtje leidt dan naar een klein huisje met een kleine kamer waar Nagajothi woont met haar ouders en broertje. Het dak is gemaakt van een massieve plaat asbest, die een verzengende hitte in de kamer straalt.

Afgelopen maand is zij geslaagd voor haar studie Bachelor Commerce. Haar broertje, die nu de twelfth standard doet, wil dat ook gaan doen later. Eerst werd er gemikt op een studie privéboekhouder, maar dat bleek te moeilijk te zijn. Toch was het haar eerste keuze. "Ik was altijd al erg geïnteresseerd in het bankwezen", vertelt ze. "Daarnaast is er een vrij redelijke kans op een baan als je een master gedaan hebt, en het verdient goed". Toch is die master een probleem. Het kost namelijk veel geld om een master te doen, geld dat de familie niet heeft. De vader is tenslotte de enige die werkt, hij heeft een baantje als uienverkoper. Een master per post, wat vaker voorkomt in India, kan een oplossing bieden voor Nagajothi.

Om haar kansen op haar droombaan in het bankwezen te vergroten, heeft ze een typecursus gedaan en een cursus computer accountancy. Als ze naast al haar cursussen en het helpen in het huishouden nog tijd over heeft, leest ze romans en allerlei verhalen. Ook dingen over wetenschap vindt ze erg interessant.

Naam: Nagajothi (R2014-28)
Studierichting: B-Commerce
—NPR College
Start- en einddatum: 2012-2015
Afgerond: Ja

Verslag: juni 2015 – Rebekka
Lensink en Paul Heuts

S. AJITHA

Ajitha woont met haar moeder en broer ver van de school. Ze kan dan ook niet elke dag heen en weer reizen, dus slaapt ze in het meisjeshostel dat de opleiding voor verpleegkunde ook runt. Eens per maand gaat ze twee dagen terug. Haar broer is 18 en ontvangt geen studiebeurs, maar hij doet toch een diploma course in civiele techniek.

Ajitha heeft een duidelijk beeld van wat ze wil gaan doen na haar studie: haar lievelingsvak is psychiatrie. Daar wil ze dan ook een specialisatie in gaan doen, en dan kan ze aan de slag in een psychiatrische afdeling. Het liefst in een privéziekenhuis, als het aan haar ligt. “Als ik die mensen zie, krijg ik medelijden. Ik wil ze helpen. Daarom ben ik ook deze studie gaan doen”, vertelt ze.

Op zondagen is ze ook vrij. Ze wil niet toegeven dat ze dan ook daadwerkelijk niks educatiefs doet, terwijl ze voor het bureau van de directrice staat, maar uiteindelijk geeft ze toe. Ze leest veel boeken en tijdschriften, kijkt televisie, en rust een heleboel uit. Het is een erg zware studie. Ook moet ze wassen op zondag, net als alle andere meisjes. Daar is doordeweeks geen tijd voor door het huiswerk. De krant leest ze elke ochtend.

Hoewel ze in het tweede jaar zit en nog geen officiële stage heeft gehad, draagt ze al wel het verpleegsterswitte uniform. “Dat komt omdat ik vandaag les had op de afdeling”, zegt ze. “

Hoewel ze het hele interview erg stil is geweest, vertelt ze aan het einde van het gesprek dat ze de stichting heel erg wil bedanken voor wat ze allemaal krijgt. Zonder de stichting, vertelt ze, zou ze het erg zwaar gehad hebben en waarschijnlijk geen studie kunnen betalen.

Naam: Ajitha (S2011-02)

Studierichting: Nursing - III Year.

Ajitha ontving haar eerste beurs in 2011 toen ze 11th standard deed. Na afronding van 12th standard begonnen aan 3 jarige nursing course in Dindigul Government Hospital.

Start- en einddatum: 2014-2017

Afgerond: Nee

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

PAVITHRA

Pavithra heeft het de afgelopen jaren erg zwaar gehad. In 2007 overleed haar vader. Haar moeder volgde hem zeven jaar later, in 2014. Door een tante werden zij en haar zus in huis genomen. Geld voor een studie was er niet, dus kwam Pavithra in aanmerking voor een studiebeurs. Maar daar was de tante het niet mee eens, en zij pakte het geld af als “opvoedgeld”. Nog steeds kon Pavithra geen kant op. Maar door extra geld van sponsors en vrijwilligers, werd een tweede beurs gemaakt, die alleen door haar kon worden gebruikt voor haar studie.

Omdat ze nu geld overhielden, konden Pavithra en haar zus een klein huisje huren, ergens in het dorp. De man van haar zus woont daar ook. Haar zus heeft een kledingwinkeltje, en sinds een maand heeft Pavithra zelf ook werk gevonden in een winkel waar ze metaal en gereedschap verkopen.

Pavithra is erg ambitieus. Na haar studie Commerce and Computer Applications, die ze in maart 2015 afrondde met goede cijfers, blijft ze op zoek naar beter werk. Ook doet ze in haar spaarzame vrije tijd een cursus Computer Accounting en zoekt ze naar een baan die meer met haar studie te maken heeft. Ze is namelijk wel blij dat ze nu iets heeft, maar ze is niet helemaal tevreden. “Het kan niet anders”, zegt ze, “maar ik zou liever een baan hebben in de bankwereld.

Daar ben ik dan ook naar op zoek. Ik doe nu veel achter de kassa en een beetje het boekhouden in de winkel.”

Naam: Pavithra (R2012-24)

Studierichting: Commerce and Computer Applications – NPR College

Start- en einddatum: 2012-2015

Afgerond: Ja

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts

VETRISIELVIE

Vrijwel meteen na haar opleiding in software vond Vetriselvie een baantje. Dat baantje heeft ze nu nog steeds, bij een “finance company”. Dat is een soort bedrijf waarin een bank wordt gecombineerd met investeerders en een soort pandjesbaas-bedrijfje. Vaak mag ze het systeem van het bedrijf beheren, wat natuurlijk perfect bij haar studie past.

“Het liefste doe ik het systeemwerk, omdat ik daar natuurlijk in ben opgeleid. Soms moet ik ook gewoon achter de balie zitten, waar mensen dan voor hun geldzaken komen”, zegt ze. Veel van het geld wat ze verdient met haar werk, wordt verdeeld onder de familie. Ze woont in huis met haar ouders en haar broer, als hij er is. Vaak is hij echter ook op zijn werk bij een hotel in Chennai, waardoor hij niet thuis kan zijn. Haar moeder is elke dag thuis aan het werk, met dagelijkse klusjes als koken en wassen. Haar vader werkt elke dag bij een koerierservice.

Haar vrije tijd krijgt ze op zondag. De rest van de week werkt ze bij de bank, van halftien tot vijf. Op zondag helpt ze eerst haar moeder snel met de klusjes, om daarna lokale muziek te luisteren en boeken te lezen. “Ook woordenboeken!”, zegt ze. “Daar leer je een heleboel nieuwe dingen uit. Dat is altijd belangrijk.”

Voor het afscheid wil geeft ze nog snel even de groetjes aan Gé en Gemma, en ze bedankt de sponsors en de stichting voor wat ze gedaan hebben voor haar.

Naam: Vetriselvie (S2011-00)

Studierichting: BSc Software – NPR College

Start- en einddatum: 2011-2013

Afgerond: Ja

Verslag: juni 2015 – Rebekka Lensink en Paul Heuts